

EN UN CINEMA...

(Una parella al cinema. Estan veient Titànic, ho sabem per la musiqueta que ens arriba de la pantalla. ELL menja crispetes. De cop ELL veu una cosa a terra. S'ajup. És un rellotge. Se'l posa i se'l mira. ELLA el veu)

ELLA

Encara queda força estona perquè s'acabi. I si no t'agrada et fots, perquè a mi sí.

ELL

...

ESPECTADOR 1

Shhhhhht!

(ELL es gira i veu una parella mirant també la peli. Ha estat la noia la que ha fet el "shhht". ELL ara mira per el cine. Desperdigades va veient diferents parelles. Sempre amb la mateixa imatge, un tio esbufegant d'avorriment i una noia amb un clínx a la mà anestesiada davant l'espectacle que està mirant. Finalment topa la seva mirada amb un noi que esta fent exactament el mateix que ell. Els dos es miren, el noi li fa un petit senyal com dient-li "estic amb tu!". ELLA es gira cap a ELL, el mira. ELL no fa res. Es torna a girar ràpid cap a la pantalla i altre cop cap a ELL, com si estigues comparant alguna cosa. Se'l mira i esbufega. ELL fa com si res i es menja una crispeta. Al cap d'una estona el mateix. ELLA repeteix l'acció amb idèntic resultat. Aquest cop en comtes d'esbufegar fa que no amb el cap. ELL impassible segueix menjant crispetes. ELLA el torna a mirar)

ELL

Si ho tornes a fer, me'n vaig.

ELLA

A fer què?

ELL

Saps perfectament de què parlo.

ELLA

No sé de què parles.

ELL

Jo mai seré ell. Em sents? Mai.

(ELLA creu els braços i fa morros)

ELLA

Mira, has vist que mono el Dicaprio, ara li ensenya a ella a escopir. Que maco.

(ELL es prepara un bon pollastre i el llença tres files més endavant)

ELLA

Però que cony fots? T'has tornat boig. Ets un porc.

ELL

M'ho imaginava. *(pausa)*

(De davant se sent)

ESPECTADOR 2

M'acagon tot, algú m'ha escopit! Un fill de puta m'ha escopit!! És el què em faltava. Primer la puta peli i ara això! A la merda me'n vaig.

ESPECTADORA 2

No carinyo, espera't.

ESPECTADOR 2

Però que m'han escopit, que no ho entens! Que jo no aguanto ni un minut més aquí!

ESPECTADORA 2

Però...

ESPECTADOR 2

Sí total, el cony de vaixell s'enfonsa... *(Va sortint pel passadís. Mentre ho fa ELL el veu.)*

ELL

(Entre dents) Donaria el que fos perquè algú m'escopís a mi...

ELLA

Perquè ?

ELL

Perquè què?

ELLA

Perquè no pots ser com ell? *(es refereix al protagonista de la peli)*

ELL

Em sembla increïble...

ELLA

Tant et costaria?

ELL

...

ELLA

Respon cony.

ELL

És una peli.

ELLA

Basada en fets real.

ELL

Polles, en fets reals!

(ELL es mira el rellotge dissimuladament perquè ELLA no ho vegi. Veu aleshores que el rellotge no funciona)

ELLA

Ho veus a això em refereixo!

ELL

A què?

ELLA

“Polles”! Que vol dir “polles”?

ELL

T’ho explico?

(El sacseja una mica i res. Se’l treu del canell i repeteix l’acció amb més força. ELLA el veu)

ELLA

Per més que el sacsegis el, temps no passarà més de pressa. La física més elemental corroborarà aquest fet. Una cosa semblant passava amb els paios que es fotien mig nus a ballar al voltant del foc pensant que així plouria.

(De cop una llanterna directa als ulls enfoca als nostres dos protagonistes)

ELL

Què passa?

ACOMODADOR

No se us toqueis, eh? Marranadillas en vuestra casa on el excusado de la segunda planta. Que las manchas de simiente no se quitan asín como asín.

(ELL mira de reüll la seva butaca)

ELLA

Oiga, que no estamos haciendo nada!

ELL

Se lo puedo asegurar, créame.

ACOMODADOR

Pues haber si es verdad. La manos quietas, eh?

ELL

Déu meu. *(a ELLA)* Mira que pensar que tu i jo ens estàvem donant el lote aquí?

ELLA

“Donar el lote” Ni tan sols pots parlar com el prota. Eh? *(es refereix l prota e la peli)* No pots mirar-me com la mira! I para de menjar crispetes cony!

ELL

És un actor!

ELLA

I què?

ELL

Ha de fingir, és la seva feina.

ELLA

I tu no ho pots fer? No podries fingir una miqueta? Que deixis les crispetes!

ELL

Ell cobra per fer-ho, saps? I molta pasta. Si a mi em donessin la pasta que li han donat, també faria aquests ulls de peix bullit que fot.

ELLA

Tu li dius ulls de peix bullit, jo li dic amor.

ELL

Amor?

ELLA

Amor.

ELL

Això no per favor, això sí que no.

ELLA

Que has de dir?

ELL

Les relacions no són així, no són així!

ELLA

La nostra segur que no. Tens un tros de crispeta enganxada a la dent, per favor.

ELL

Això és l' amor.

ELLA

El què? El tros de crispeta? El tros de crispeta entre les teves dents és amor?

ELL

Doncs sí! Això és amor! Exactament això! En tota relació sempre hi ha ex-novios, mals humors, vells amors insatisfets, neures, feines, aquells dies del més que apareixen amb més freqüència del normal fins que arribes a la conclusió que ets l'ésser més repulsiu que ELLA coneix i que mai no la tocaràs. A la peli ni ho ha capellans que et surten de la boca sense voler i li van directes a la cara, ¿on és aquell pet inoportú que se t'escapa davant d'ELLA? ¿O aquell moc que se't queda penjant al nas i que ningú és capaç de dir-te que hi és fins que és massa tard? Ni el tros de crispeta que se't queda entre les dents. No hi ha mal alè, ni aixelles suades, olors corporals... Tot això és l'amor. Tot això són les relacions. No hi ha cap comentari com ara "el meu ex era més fantàstic, més graciós, més alt, la tenia més gran!!" Aquesta pel·lícula és un frau, no em diguis que te la creus!

ELLA

El que no em crec és que pugui estar sortint amb un tio com tu.

ELL

Doncs ja fa 5 anys, potser que t'ho facis mirar.

ELLA

Jo mereixo un amor com aquest.

ELL

El vas tenir.

ELLA

Què?

ELL

El primer mes. El primer mes que vam sortir, tot va ser fantàstic. Tot.

ELLA

Però després tot se'n va anar a la merda.

ELL

Sempre.

ELLA

Sempre no.

ELL

Aquesta pel·lícula té la gran sort que al final ell es mor.

ELLA

Que dius? Ell es mor?

ELL

No ho sabies?

ELLA

No imbècil, clar que no ho sabia.

ELL

Però si ho diuen a tot arreu.

ELLA

Però jo no m'havia enterat? ELL es mor?

(La conversa seguirà, ara però els diferents fragments seran dits per les demás parelles del cinema. Com si totes parlessin del mateix)

ELL 2

És el millor que els hi pot passar als dos. Que un d'ells es moris.

ELLA 2

Perquè?

ELL 3

Perquè si duressin un parell d'anys més saps com estarien, ho saps?

ELLA 3

Digueu-m'ho tu.

ELL 3

Estarien com nosaltres. En un cine mirant una peli i preguntant-se perquè en les seves vides no hi ha aquesta passió.

ELLA 4

Això és una tonteria.

ELL 4

Perquè Romeu i Julieta acaben morts? Pel mateix. Perquè l'autèntica tragèdia de l'amor no és que un dels dos mori, és que els dos continuïn vius. El temps s'encarrega de que tota la passió és vagi morint poquet a poquet, fins que arribarà un dia que no tindrem dents i que ens odiarem l'un a altre mentre ens fotem cops de bastó.

ELLA 4

I tu vols que acabem així?

ELL 4

És el preu que hem de pagar si no volem morir sols.

ELLA 5

Doncs saps què? Penso que tot plegat està mal muntat. Lo ideal seria fer una gran roda.

ELL 5

De què parles.

ELLA 5

Sí, tothom hi seria en aquesta roda. Et tocaria sortir amb qui la roda digues. Estaríem un més de fàbula, coneixent-nos, follant tot el dia i finalment quan la cosa comences a decaure, canvi de parpella, la roda giraria i tornaries a conèixer algú altre, a començar de nou aquesta passió, i com que sabries que al cap d'un mes us harieu de separar viuríem la relació amb autèntica passió.

ELL 6

Te n'adones?

ELLA 6

De què?

ELL 6

Que només parlem de trencar. Ahir mentre sopàvem...

ELLA 7

Ahir?

ELL 7

No ens vam dir res. Simplement menjàvem. Ningú va obrir la boca.

ELLA 7

Però ara parlem.

ELL 7

Sí, però jo havia vingut precisament per no haver-ho de fer.

ELLA 7

Que dius?

ELL 7

Jo no volia veure aquest cony de peli, però he pensat que així com a mínim no m'hauria de trencar el cervell buscant un tema de conversa durant un parell d'hores.

(Tornem a la parella del principi)

ELLA

Està bé que parlem amb tanta sinceritat.

ELL

Sí.

ELLA

S'ha acabat?

ELL

Encara deuen faltar 20 minuts. *(Es mira el rellotge)* Sí, s'ha acabat.

(ELLA torna a girar al cap a la pantalla. Sentim la música de Titànic. Plora. No sabem si per la peli o per ELL. ELL s'aixeca. També mig plorós. Un cop s'aixeca veu com els nois de les diferents parelles fan exactament el mateix. Tots surten deixant a noies plorant al cinema veiem Titànic)

CAFÈ AMB LLET

Ell

No corris.

Ella

Deixa'm!

Ell

Escolta'm!

Ella

No.

Ell

Tranquil·litza't, vols?

Ella

No em diguis que he de fer!

Ell

Però em pots dir que passa?

Ella

“Em pots dir que passa?” Com si no ho sabessis, joder...

Ell

Doncs no! No sé que està passant i m'agradaria saber-ho!

Ella

El cafè passa! El puto cafè amb llet passa! L'escuma del cafè passa, la xocolata amb pols per sobre passa, els dos sobrets de sucre passa. Les miradetes de reüll, el teu estúpid somriure seductor, la manera com et mossegaves les galtes, això és el que passa!

Ell

La manera com em mossegava les galtes?

Ella

Sí! La manera com...

Ell

(Tallant-la) Tot plegat és absurd, així que me'n vaig i ja tornaré quan estiguis més tranquil·la.

Ella

No.

Ell

He dit que me'n vaig.

Ella

Ara m'escoltaràs.

Ell

No.

Ella

Quiet aquí!

Ell

Amb una condició.

Ella

Quina?

Ell

Que et calmis.

Ella

Saps que em fot as parir que em demanis que em calmi.

Ell

Adéu. *(Fa per marxar)*

Ella

D'acord, em calm... em tranquil·litzo!

Ell

Respira lentament.

Ella

Que?

Ell

Respira lentament. *(Ella ho fa)* Un altre vegada. *(Ella ho torna a fer)* Així, poc a poc...

Un altre. *(Ella ho fa)* Un... *(Ella li fa un senyal com dient-li "ja n'hi ha prou")*

D'acord, ara que estàs més calm... tranquil·la, per tant més receptiva, més comunicativa,

no tindràs cap problema per explicar-me *(Ella fa per anar-li a explicar de manera brusca)*

...de la manera més tranquil·la i objectiva possible que ha passat aquesta tarda...

(pausa) oi, vida meva?

Ella

(Agafant el to d'ell) Faré tot el possible per que sigui així... "vida meva". Te'n

recordaràs que hem anat a la cafeteria de la teva Universitat, oi?

Ell

Mmmm.

Ella

I en aquest cafeteria hem demanat dos cafès amb llet.

Ell

Mmmmmm.

Ella

Dos cafès amb llet.

Ell

Mmmmmm.

Ella

Ni tres ni quatre. Dos. Dos cafès amb llet.

Ell

(es comença a mosquejar) Mmmm.

Ella

Dos begudes idèntiques, iguals, sense cap mena d'especificació que pogués distingir l'una de l'altre.

Ell

Mmmm.

Ella

Dos cafès amb llet normals i corrents, vaja.

Ell

(Impacient) I?

Ella

“I”?

Ell

(Insistent) I?

Ella

“I”?

Ell

(Insistent) I?

Ella

“I” ha vingut ella amb els dos cafès amb llet.

Ell

Ella?

Ella

Ella. La cambrera de la cafeteria.

Ell

Quina cambrera?

Ella

(Explotant) Oh! Això sí que no!

Ell

No sé de qui parles.

Ella

De la cambrera rossa, tetuda, amb cara de chupa-polles. Joder si en comptes de pits hi tenia dos globus terraquis!

Ell

No les tenia tant grans... *(pausa)*

Ella

Vaja, veig que ja saps qui és...

Ell

Vale, d'acord, ho admito, recordo a la cambrera, siusplau detinguin-me, llegeixin-me els meus drets, tanquin-me de per vida a la presó més fosca i repugnant que se'ls acudeixi i llencin la clau, perquè sóc culpable de recordar la puta cambrera de la puta cafeteria. *(pausa)* Que putes m'estàs explicant? De que va tota aquesta conversa? On vols anar a parar?

Ella

T'estic parlant del cafè amb llet, dels dos cafès amb llet!!!

Ell

I dale!!!!

Ella

Escolta'm, no escolta'm! El meu cafè amb llet era un cafè amb llet normal i corrent: ni excessivament bo, ni absolutament abominable, Un simple cafè amb llet amb un sol sobret de sucre.

Ell

Perfecte.

Ella

El teu cafè amb llet, en canvi, tenia extra d'espuma...

Ell

Extra d'espuma?

Ella

... tenia xocolata amb pols per sobre....

Ell

Déu meu...

Ella

...i dos sucrets, dos!

Ell

(...)

Ella

Que me'n dius d'això?

Ell

(...)

Ella

Els dos hem demanat el mateix! El mateix!

Ell

(...)

Ella

Digues? Que en penses?

Ell

(...) A part del fet objectiu que estàs com una puta cambra, simplement diré que pot haver esta un malentès.

Ella

No!

Ell

És la cafeteria de la meva Universitat, sabran com m'agrada el cafè amb llet, joder! Això és tot.

Ella

Hi ha deu mil estudiant a la teva Universitat. M'estàs dient que aquell pneumàtic amb potes recorda com els agrada el cafè amb llet a deu mil estudiants? No. Si a sobre serà intel·ligent...

Ell

No sé quina pel·lícula t'estàs muntant...

Ella

Quina pel·lícula t'estaries muntant si hagués estat al revés? Un cambrer amb un culet perfecte, marcant paquet, em porta, amb un somriure encantador, un cafè amb llet amb extra de espuma i xocolata per sobre, i a tu una merdeta de cafè amb llet normal i corrent. Que creus que estaria passant aquí?

Ell

Què es el que vols sentir de mi? Que cada dia que vaig aquest cony de bar i que aquesta cambrera em posa el cafè amb llet a la taula i que em somriu i que jo li toco el cul i que ella em guinya l'ull i que m'agafa de la maneta i que em porta darrera la barra i que allí entra sacs de cafè, entre núvols de xocolata en pols me la follo desesperadament. És això? És això? (*pausa*) Et juro que no t'entenc!

Ella

Digue'm el nom d'un animal!

Ell

Què?

Ella

Un animal. Digue'm el nom d'un animal!

Ell

....

Ella

No pensis! El primer que et passi pel cap.

Ell

El cavall! Et val?

Ella

Digue'm tres adjectius del cavall.

Ell

Això és absurd!

Ella

Tres!

Ell

Noble i fort! Jo que sé..

Ella

Et falta un!

Ell

Joder.. I potent!

Ella

Molt bé ara un altre!

Ell

Ja n'he dit tres!

Ella

Un altre animal.

Ell

Que se suposa que estem fent, eh? El Arca de Noé? Una tortuga collons! Et serveix?
(*Ella fa per parlar*) És reservada, poruga i cabezona!

Ella

Aha!

Ell

“Aha” que?

Ella

I ara defineix el cafè!

Ell

Joder amb el cafè!

Ella

Tres adjectius.

Ell

(*Sense pensar*) Excitant, calent i dolç. I ara em vols explicar a que ve això?

Ella

El primer animal és com et veuen els demés: Noble, fort i potent.

Ell

Vale, perfecte!

Ella

Aixó mateix, perfecte. El perfecte amic, el perfecte novio, el perfecte germà, amant, estudiant, treballador, confident, conversador, jugador, orador, xxxxxxxxxxxxxxxx

Ell

No hi veig el problema.

Ella

El segon animal és el problema. Perquè el segon animal és com ets en realitat: reservat, poruc i...

Ell

Cabezón!

Ella

...exacte, cabezón!

Ell

(a sí mateix) Toca't els collons...

Ella

I el tercer, el cafè...

Ell

(riu) Atenció....

Ella

Que és com veus el sexe: Dolç, calent i excitant. *(pausa)* Ho veus? Ho veus? Veus on vull anar a parar?

Ell

(pausa) No.

Ella

Comencem pel fet de que tot el que ha succeït en aquella cafeteria ha estat d'una terrible sexualitat encoberta. No passarem a discutir evidentment sobre les més que evidents senyals i símbols que porten implícits l'escuma de la llet, la xocolata, el sucre, o el cafè per si sol, no hi entrarem...

Ell

Millor...

Ella

Sí millor... En el fons tot ve del fet del fet que jo no sabia que t'agrades el cafè així.

Ell

Així com?

Ella

Així d'excitant, de dolç, amb tantes cosetes, que sí xocolata, que sí extra de sucre... Jo pensava que tu te'l prenies normal, com jo. Jo sempre me'ls preparo normals, i em pensava que a tu t'agradaven els cafès que jo et preparava?

Ell

De que cony estem parlant ara?

Ella

De la tortuga!

Ell

Em rendeixo...

Ella

De que no sé res de tu? Portem tres anys sortint i no sabia que t'agrades prendre així el cafè. I jo se que el cafè no és el més important d'una relació però... T'amagues, sento que hi ha una part de tu que et guardes i a la que no m'hi és possible arribar. Mai havia anat abans on estudiaves, tu coneixes a tots els meus amics, jo no conec cap dels teus, tu saps tot el que m'agrada, el que no, el que passa per al meu cap, que penso, que sento, tot. No hi ha secrets, punts foscos, forats negres, sóc transparent per tu, perquè vull ser-ho, perquè penso que l'amor és això. Claredat. Sinceritat. Tu no. T'amagues. T'amagues de mi. Dins la teva closca hi ha un Univers que desconec, racons del teu cap, de la teva animà que ni tan sols imagino. Perquè no me'ls expliques? Perquè t'entestes a tancar-te dins teu?

Ell

(No diu res)

Ella

Ho veus? Ho estàs tornant a fer. No dius res. No fas res. No sé que hi ha darrera els teus ulls. Estàs aquí callat, immòbil incapaç d'explicar-me que collons et passa. Digue's alguna cosa cony!

Ell

(No diu res)

Ella

Com vols que no em faci pel·lícules? Tu ara em veus. Em sents. Iestic segur que penses aquesta tia esta empenyadíssima amb mi, la tinc descol·locada, no m'entén i això li fa mal, oi? Ho penses, oi?

Ell

Sí.

Ella

Saps perquè? Perquè sóc transparent joder. Perquè no t'amago res. Perquè no vull amagar-te res. En canvi jo no sé com estàs, que passa per la teva ment. Està trist? Enfadat? M'odia? M'estima? Res. Una gran incògnita. Abans això tenia la seva gràcia. Uau! Surto amb algú misteriós. M'atreia. Ara veig que potser mai t'he entès, que no t'he arribat a conèixer del tot, vull dir. De debò. I dubto que ho arribi a fer mai. Avui ha estat pel cafè amb llet. Demà serà per com t'agraden les amanides, tan se val...

Ell

I que vols que fem?

Fosc.

Carrers, carrers, carrers...

Marc Angelet

Personatges:

Noi 1 (D'uns 26 anys)

Noi 2 (D'uns 26 anys)

(Habitació d'un pis. Noi 1 és mou nerviós a munt i avall de l'habitació. Noi 2 té una guia de Barcelona a les mans i llegeix en veu alta)

2: *(llegint)* Carrer Abad?

1: No.

2: Abaixadors?

1: No.

2: Abat Escaré?

1 : ...

2 : Carrer Abat Escaré?

1 : No.

2 : Acàcies ?

1: Tampoc.

2: Adrià Gual ?

1: No.

2: Agricultura?

1: No.

2: Aguilar?

1: Mmmmm... no.

2: Aiguadells? (*Noi 1 va fent que no amb el cap*) Aiguablava? Alacant? Albarca?
Albert Llanas? Alcudia?

1: No.

2: Doncs joder, dóna'm una pista!

1: Estic perdut.

2: Ja ho veig...

1: Merda!

2: Quan falta?

1: Tres quarts d'hora.

2: Suposo que te n'adones que si hem de recórrer, un per un, tots els carrers de la puta ciutat de Barcelona, no et donarà temps d'arribar.

1: Continua.

2: Però...

1: Continua!

2: Alfarràs? Alfons el Magnànim? Alfons el Savi ? Alfons XII? Alfons Mestre?

1: No.

2: Cap altre Alfons?

1: No siguis imbècil.

2: Mira d recordar.

1: No puc.

2: Intenta-ho. Saps el numero.

1: Sí. El 32. El problema és el carrer.

2: Si fos al revés com mínim....

1: Però no és el revés...

2:...com a mínim et podries patejar el puto carrer amunt i avall...

1: Vale! Però aquest no és el problema.

2: Concentra't vinga. A què et sonava?

1: El què ?

2: El carrer ?

1: A que em sonava el carrer ?

2: Sí. Alguna lletra. Com començava?

1: Espera, espera, espera...

2: Què?

1: Tenia una "o" al la primera síl·laba. Una "o".

2: Una "o"?

1: Una "o". Sí. Era alguna cosa amb "o".

2: Una "o"... (*busca*)

1: Una "o". Sí, n'estic segur!

2: Boix?

1: No.

2: Born?

1: Més llarg.

2: El carrer?

1: No. La paraula. Eren més síl·labes.

2: Més d'una?

1: I més de dues.

2: Vale. Estem buscant un carrer de Barna amb més de dos síl·labes la primera de les quals té una "O".

1: Això mateix.

2: Bolívia.

1: No. Però ens hi acostem.

2: Boqueria?

1: No.

2: Braille?

1: Té dos síl·labes. T'he dit que té més de dos.

2: Braille té tres.

1: "Ai" és diftong.

2: "Ai" és hiat.

1: Es igual, si tampoc no és aquest puto carrer!!

2: Però en què pensaves?

1: No ho sé. Estava tant... No podia deixar de mirar-li la boca. No podia. Déu, si no la trobo... Merda. Merda!

2: Ves a vestir-te. Carrer Botticelli?

1: No (*surt*)

2: Boyeros?

1: Hi ha un carrer que es diu Boyeros?

2: Es una plaça.

1: Joder. Tampoc. (*surt amb dues camises a la mà*) La blava o la vermella?

2: Jo que sé!

1: Ajuda'm cony!

2: La vermella. Colòmbia?

1: La vermella?

2: Colòmbia?

1: No cony. La vermella? Segur?

2: Sí joder. Concòrdia?

1: (*pausa*) Un moment un moment. (*pausa*) Torna-la a dir.

2: Concòrdia? (*pausa*) Carrer Concòrdia?

1: (*entre dents*) Concòrdia... (*pausa llarga*) No!! Carrer Concòrdia no?

2: Conxita Supervia?

1: Conxita Supervia? Això és un carrer? O un súper carrer?

2: Era una cantant d'òpera.

1: Una cantant d'òpera o una súper cantant d'òpera.

2: Entendré que aquest tampoc és el carrer.

1: Merda. (*cau*)

2: Però tan val la pena?

1: És ella, nen. És ella. És ella. Ella. Subratllat. **Ella**. En negreta.

Ella. En Arial Black 72. Ella en una pancarta gegant al mig

de plaça Catalunya. Ella en lletres lluminoses al puto marcador del Camp Nou. Ella. Ella. I només ella.

2: Va ens ensortirem. Ves a pentinar-te.

1: Ja estic pentinat.

2: Serà una broma.

1: No cony.

2: Vale...

1: Vale què?

2: Res.

1: Insinués que vaig mal pentinat.

2: Tu mateix.

1: Va continua.

2: Doctor Fleming ? Doctor Latemendi? Doctor Marañon ? Doctor Serrat ?

1: Passant de metges.

2: Passant de metges... Domènech ? Don Quixot ? Dorotea ?

1: Dorotea ?

2: Dorotea .

1: Fica'l la llista dels "Potser".

2: Vale. Dorotea, potser. Florensa?

1: No.

2: Pentina't. Folgueroles?

1: Potser.

2: Una altre "potser".

1: Quan falta?

2: 35 minuts. Pentina't cony!

1: Hi va haver connexió. Connexió. Saps de que parlo? No, no ho saps. Parlo de connexió. Connexió xaval. Connexió. Pura connexió.

2: Formatgeria?

1: Connexió.

2: Formentera?

1: Mira'm, cony! Parlo de connexió. No, hòstia, mira'm! Connexió, m'entens? Hi va haver connexió. Quantes vegades passa això a la vida? Connexió. Mira'm joder! (*El mira com si estigues boig*) Co-nne-xió. Amb aquesta cara no em miris! Estic parlant de connexió. No em miris així, cony!

2: 32.

1: Què?

2: Te'n recordes del número i no del carrer. 32. Una tia queda amb tu a en una adreça i tu no pots recordar el nom del carrer però si el punyeter número.

1: Em va dir que allí hi havia un bar que li agradava molt.

2: (*per ell*) Només se'n recorda del número.

1: No sé. Era tard. Estava un pèl begut. Era la primera vagada que la veia.

2: I potser l'última.

1: Va calla!

2: Això sí. Te'n recordes el Numero. 32.

1: Magic Jonshon.

2: Què?

1: 32 Magic Jonshon.

2: Que cony hi te veure...?

1: La samarreta.

2: La...?

1: La samarreta del Magic als Lakers era el 32. Per això me'n cordo.

2: I si t'hagués dit el 33?

1: Abdul Jabbar!

2: 34?

1: Hakeem Olajowuon.

2: 11?

1: Isahia Thomas, Detroit Pistons.

2: 12?

1: Stockthon.

2: 422?

1: 4 de Lever I 22 de Clyde Drexler.

2: Al·lucinant. I no li vas pillar el telèfon ?

1: No me'l va pillar ella.

2: Potser et truca.

1: No, home, no..

2: Que sí!

1: Es pensarà què l'he deixat plantada. Ningú deixa plantada a una tia com aquella. Et penses que em trucarà? Eh? Estàs boig.

2: Tenim 12.

1: Dotze?

2: Dotze "potsers". Jo em concentraria en els "potsers".

1: D'acord canta.

2: Amb el número 1: Fontcoberta.

1: Bien!

2: Amb el número 2: Góngora.

1: Bien!

2: Jonh Lennon!

1: Bien ! No, espera. Aquest l'he perquè m'agradaven els Beatles.

2: Amb el número 4: Lorenzale.

1: Bien!

2: Amb el número 5....

1: Bien!

2: Espera't cony!

1: Bien!!

2: Calma joder!

1: Bien!!

2: Prou. Seu. Escolta i concentra't. Moianes. Morató. Noguera Pallaresa.

1: Noguera Pallaresa?

2: Has dit “potser”.

1: Hauràs escoltat malament. Pallaresa. Me’n recordaria, joder.

2: Pallareses t’hauràs fer si no la trobem.

1: Lleig. Molt lleig.

2: Ho sé. Ho sento. Continuo. Llobera Osona. Poncelles. Rosella. Solanell.

1 : Un moment.

2: Què?

1 : Te n’adones? Gairebé totes tenen “ll”.

2: I?

1 : Segurament ho dec haver fet inconscientment, pro segur que té una “ll”. Segur.
Repeteix las que tenen “ll”.

2: Llobera, Poncelles, Rosella...

1 : La primera.

2: Llobera.

1 : Sí.

2: N’estàs segur?

1 :...

2: Llobera?

1 : Sí.

2: Un moment ho busco a la guia. Pàgina 64. 2D.

1 : 2D?

2: Sí.

1 : Tocado.

2: Què?

1 : Estem jugant a barcos, no?

2: 2D són les coordenades del mapa. *(Troba el mapa i segueix les coordenades amb el dit. Pausa)* Aigua.

1: Aigua?

2: Sí fill, sí. Aigua. Això esta tocant a Collserola i arriba fins el número 18.

1 : Digues els altres.

2: Rosella. Solanell.

1 : Solanell. Em sembla que...

2: Solanell.

1 : Digues: “carrer Solanell”.

2: Que?

1 : Digue-ho!

2: (*forçat*) “Carrer Solanell”.

1 : Amb veu de tia.

2: No fotis!

1 : Va.

2: (*Fa veu de noia*) “Carrer Solanell”.

1 : Més agut.

2: Per favor...

1 : Més agut, hòstia!

2: (*Ho diu més agut*) “Carrer Solanell”.

1 : No estiris tant la “S”. Més suau.

2: Estàs de conya, no? Vale. “Carrer Solanell”. “Quedem al carrer Solanell 32”.

1: (*Excitat*) Sí! Molt bé?

2: (*Excitat també*) És el carrer Solanell?

1 : No, però l’has imitada de puta mare.

2: Haguessis pogut quedar al Zurich o la porta del Cort Inglés com fa tothom. Només queden Roselles i Poncelles.

1 : Sí.

2: Molt Florit tot plegat.

1 : A cara o creu.

2: Estàs segur?

1 : Sí.

2: Cara Poncelles, creu Roselles.

1 : Fet. Llença-la!

(*2 la llença. 1 l’agafa a l’aire*)

1 : Un moment.

2: Què?

1 : Mallorca?

2: No té una “o” a la primera síl·laba.

1 : És veritat llença-la!

(*2 Llença la moneda a l’aire. 1 La torna a agafar*)

1 : Espera, espera.

2: I ara què?

1 : No ho veig clar.

2: És el millor.

1 : No n'estic segur. La sort està molt putilla últimament amb mi..

2: Hi va haver connexió, no?

1 : Sí. Connexió. Molta.

2: Doncs això passa una vegada de cada mil. Això és sagrat. Estàveu destinats. I ha de ser el destí qui us uneixi.

1: Vale. Llença-la.

(La llença)

2: Creu. Roselles.

1: Carrer Roselles 32.

2: Això mateix.

1: Carrer Roselles 32.

2: No en dubtis.

1 : Carrer Roselles 32.

2: A por ella xaval!

1 : Sí! Sí! Carrer Roselles 32. Ha de sortir bé. Ha de sortir bé, oi? Oi? Al cap i a la fi l'he buscada per tota la ciutat, no? *(fa per marxar)* Ha de sortir bé, oi? Oi? Sí, ha de sortir bé. És ella. Ella. Déu, que surti bé. Que surti bé. *(Surt per la porta)*